

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI IOAN CEL NOU HOZEVITUL LA PATRIARHIE

Sâmbătă, 28 iulie / 10 august 2019, Patriarhia a făcut pomenirea Sfântului nostru Părinte Ioan cel Nou Hozevitul din România la Sfânta Mănăstire unde s-a nevoit, străvechea Mănăstire Hozeva, aflată pe malul pârâului Horat, de lângă Ierihon.

În această zi, în primul rând Biserica Ierusalimului, dar și Biserica României, îl pomenește pe Sfântul Ioan cel Nou Hozevitul, care a venit în Țara Sfântă din România la mijlocul secolului al XX-lea și a trăit o viață de nevoie în Sfintele Mănăstiri din zona râului Iordan și în cea a Sfinților Gheorghe și Ioan Hozevitul. Pentru semnele sale minunate, a fost canonizat Sfânt de Patriarhia Ierusalimului în 2016.

Adormirea Sfântului Ioan a fost sărbătorită cu o priveghere de toată noaptea, oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, care a fost întâmpinat de părintele stareț Constantin cu următoarele cuvinte:

„Nădăjduit-a sufletul meu în Domnul, din straja dimineții până în noapte. Din straja dimineții să nădăjduiască Israel spre Domnul” (Psalm 129:6).

Preafericite Părinte și Stăpâne,

Înalt Preasfințite Sobor,

În vremea noastră oamenii au pierdut, în mare măsură, nădejdea. În noiembrie 1952, Sfântul pe care îl sărbătorim astăzi scria astfel despre nădejde:

„Nădejdea se naște în același timp cu sufletul omului și este pilonul vieții. Dacă virtutea nădejdi nu ar fi existat, nici

credința, nici iubirea nu ar rămâne în suflet și, prin urmare, viața însăși s-ar pierde. Aceasta este puterea minunată a sufletului care îi ridică pe cei răniți – raza luminoasă de lumină care duce la adevăr. Pe scurt, putem spune că persoana care are nădejde neclintită în el nu poate fi niciodată biruită de furtunile și de greutatea vieții ”.

Preafericirea Voastră,

Frăția noastră aghiotafită, cu Preafericirea Voastră în frunte, trece – prin dificultăți, ispite și necazuri – în această viață, bazată tocmai pe această nădejde, fiica răbdării după cuvântul Sfântului Pavel (Romani 5: 4). Având ca ancorare a nădejzii Credința în Dumnezeuul Trinitar și în Sfinții Săi, printre care se află și Sfântul Ioan cel Nou Hozevitul, pe care îl cinstim astăzi.

Bine ați venit!”

După cuvântul de bun venit, după tipic, a început privegherea cu Pavecernița, Acatistul Sfântului și Utrenia, urmată de Sfânta Liturghie. Împreună-slujitori cu Preafericirea Sa au fost IPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei și IPS Mitropolit Ioachim al Helenoupolei, ieromonahi aghiotafiți, preoți din Patriarhia Română și Arhidiaconul Marcu. Răspunsurile la strană au fost date de psalții Leonidas Doukas, Christos Stavrou, Gregorios Zarkou și Dionysios Thanasoulis, la priveghere participând călugări, călugărițe și mireni veniți din lume pentru înălțarea sufletelor și care s-au rugat cu smerenie adâncă.

Înainte de Sfânta Împărtășire, Preafericirea Sa a citit următoarea Predică:

„Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale și locul locașului slavei Tale” (Psalm 25:8), cântă regele prooroc David.

Iubiți frați și surori în Hristos,

Cuvioși pelerini și creștini,

Să ne bucurăm de Domnul, căci prin harul Duhului Sfânt ne-am adunat astăzi în acest loc sfințit și sfânt, Mănăstirea Hozeva, pentru a sărbători pomenirea sfântă a Părintelui nostru printre Sfinții Ioan cel Nou Hozevitul din România.

„Fericit este bărbatul care rabdă ispita, căci lămurit făcându-se va lua cununa vieții, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce Îl iubesc pe El” (Iacov 1:12) spune Sf. Iacov Ruda Domnului. Fericit este cel care îndură de bună voie ispita, pentru că va deveni om încercat și curățat ca aurul curat, va primi cununa vieții și va deveni locașul lui Hristos, Împăratul ceresc. Hristos, Dumnezeu și om, va veni acolo cu harul Său și va face locaș la el (Ioan 14:23), așa cum spune Domnul cu adevărat, după cuvântul Părintelui nostru Ioan.

Într-adevăr, dragii mei frați și surori, Părintele nostru Ioan, care a iubit acest loc de nevoie din Hozeva, a fost încercat și găsit vrednic de cununa vieții veșnice, așa cum scrie în Sfânta Biblie: „Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu... Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit” (Înțelepciunea lui Solomon 3: 1-6). Și, spus mai pe larg, Dumnezeu acceptă numeroasele greutăți ale credincioșilor încercați ca pe un parfum dulce, ca „jertfă de ardere întreagă” (Înțelepciunea lui Solomon 3: 6), și anume prinosul ars al jertfelor care sunt arse complet în altar.

Și luând seama la cuvintele psalmistului insuflate de Dumnezeu: „Ție a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta.” (Psalmul 26: 13), Sfântul și Dreptul Ioan a reușit să-I dea chip lui Hristos în el prin nevoințele ascetice și rugăciunea neîncetată, după sfatul Sfântului Pavel: „O, copiii mei, pentru care sufăr iarăși durerile nașterii, până ce Hristos va lua chip în voi ” (Galateni 4: 9). Interpretând aceste cuvinte, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Până când caracterul cel mare și extrem

de inteligent al lui Hristos va fi dublat (încet-încet) în mintea noastră”.

Sfintele moaște întregi, nestricăcioase și înmiresmate ale Părintelui nostru drept și purtător de Dumnezeu, care se află în fața noastră, sunt o dovadă de necontestat, tangibilă și vizibilă că Hristos este lumina și adevărul lumii. „Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8:12) spune Domnul.

Această adevărată lumină a vieții este anunțată și propovăduită de Sfânta noastră Biserică Ortodoxă prin sfinții ei în mijlocul neamurilor de oameni denaturați și pervertiți ai vremurilor noastre.

Și spunem aceasta întrucât dreptii, și anume sfinții lui Dumnezeu, sunt arătați ca luminători în lume, pe de o parte (Filip. 2:15), iar pe de altă parte, ei „vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor”(Matei 13:43). Mai mult, Sfinții vor sta pe douăsprezece tronuri și vor judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel, după cuvântul Evanghelistului Matei: „Iar Iisus le-a zis: Adevărat zic vouă că voi cei ce Mi-ați urmat Mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel” (Matei 19:28).

Sfintele moaște frumos mirositoare și nestricăcioase ale neprihănitului nostru Părinte Ioan prezic și anunță „renașterea”, și anume învierea din morți în ziua Judecății. Căci acest Sfânt Ioan îi sfătuiește pe toți cei care Îl urmează pe Domnul nostru Iisus Hristos prin gura Sfântului Pavel, să „ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu” (2 Cor. 7: 1), „ca să avem îndrăznire în ziua judecății” (1 Ioan 4:17), așa cum propovăduiește Sfântul Ioan Evanghelistul.

Aducând slavă și mulțumire Sfântei Treimi, pentru că Dumnezeuul

trinitar „este minunat întru sfântul Lui” (Psalmul 67:36) Părintele nostru Ioan, să-l rugăm ca împreună cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și Fecioara Maria, să se roage pentru mântuirea sufletelor noastre. Și să spunem împreună cu imnograful: „Bucurându-ne astăzi de pomenirea ta, noi credincioșii, cuvioase Părinte Ioane, Îl slăvim pe Cel Care te-a făcut slăvit, Hristos Domnul nostru, Cel nespus de bun. Roagă-L neîncetat, O prea-cinstite, ca să ajungem la frumusețea Sfinților și la slava veșnică, căci tu ai îndrăzneală să-I vorbești liber în orice clipă.” Amin. La mulți ani!”

După Sfânta Liturghie, reorganizatorul și egumenul Sfintei Mănăstiri, Pr. Constantin, a oferit o masă.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/aycz4FT6qJM>